

ПОЕЗИЯ И ИЗКУСТВО ОТ БЕЛОГРАДЧИК

Наташа МЛАДЕНОВА

Abstract. Natasha Mladenova was a teacher and principal of the vocational school "A.S. Popov" in Belogradchik. In the last years she has more free time and it allows her to develop her creative potential - she is a poet and artist and her activity in that field affects the cultural life of the town. In this article some of her short poems are presented and their sensitivity is emphasized by her pictures.

Keywords: rhymes, art pictures, tempera paints, Belogradchik

А АЗ СЪМ САМА

Спря токът ...

Тъмнина

и

тишина

и

в тях

моего детство.

Печката бумти.

По тавана

светлини

и

сенки танцуват.

Чайникът кипи ...

Благодатна топлина

стаята изпълва.

Ще се прокашля ли татко,

ще се провикне ли мама:

- Лягай си!

Барабанят капки дъжд

по паважа навън.

Реки се стичат

и напояват

жадната земя ...

А аз съм сама ...

А аз съм сама.

СТАРИЯТ ПАРК

Вървя по кафява пътека
от безмълвно паднали листа,
приели своята съдба
като част от кръговрата.

Заскрежени дантелени дървета
тъгуват по тях ...
Бавно капка след капка
проронват сълзи ...

Небето тъмнее.
Далечни облаци белеят.
Подготвя се за студената зима
вселенското сърце.

Вървя по кафява пътека.
Уча се от мъдростта около мен
и с мъничко тъга очаквам сезона
на своята житейска есен.

НА ДЪЩЕРЯ МИ

За миг
дете съм.
Весело и закачливо,
но и разсъдливо,
проницателно
и мъдро ...
Смутено
от
бъдещето
и
безкрая ...
Усмихни се,
дъще моя.
Прекрасен е животът!
Ще го премина
с тебе
отначало!

МОЕ ДЕТСТВО

Мое детство далечно ...
Мое детство вълшебно ...
Радостно и безгрижно.
Отшумяло си ти.

Светът на възрастните пресъздавахме.

В корените на дърветата
замъци и къщи построявахме,
с мъх и лишей ги украсявахме.

В боровата горичка
играехме на жмичка.
Тайно се грижехме
за една катеричка.

Ех, че красиво и весело беше
напролет на „Трета плоча“!
Гонехме се сред люляков аромат,
а слънцето ни следеше със своя поглед благ.

Катерехме скалите – великани,
целите в рани – изподряни,
но се връщахме доволни и засмяни
и с цветя за мама набрани.

Привечер на зелената поляна
с тоалетите на тати и на мама
представяхме театралната програма
пред публика най-отбрана – от родата голяма.

А щом изгрееха звездите и луната
с последната игра
в причудливи фигури „замръзвахме“
и дълго така оставахме.

Оттогава и до днес обичам
простора и звездите,
планината и горите,
Белоградчишките скали.

Мое детство далечно!
Мое детство вълшебно!
Радостно и истинско!
Вечно с мене ще си ти.

ЕСЕННО НАСТРОЕНИЕ

Далечни върхове
от хоризонта ме зоват
и тръгвам аз на път.

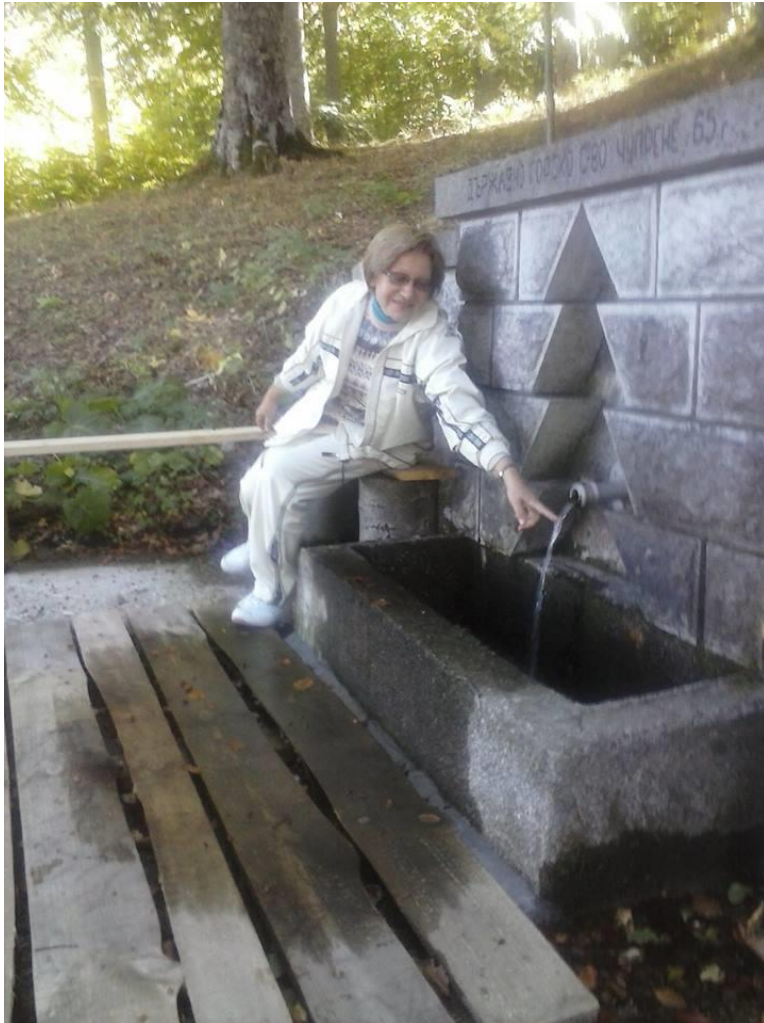
Окъпани от светлина,
блестят дървета и скали.
Мирис на изсъхнали листа,
красиви багри на есента.

Слънцето безспирно праща лъчи
и цялото градче блести.

Аз съм тревата, аз съм върха,
падащ лист съм и повалено дърво,
аз съм вятъра, аз съм тишината,
аз съм дъжда, аз съм живота.

Окъпани от светлина
блестят къщи и скали
и озарена от нови надежди
по своя път вървя.

✉ Ms. Natasha Mladenova,
13, Lilo Panov Str.
3900 Belogradchik, BULGARIA
E-Mail: nat_mladenova@abv.bg

© 2013 Venets: Author

